

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra KVÆDLINGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 65.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670062741920/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kvædinger

Baaret har Du under Hjerte
Alt mit Syn og al min Sang,
Født til Verden dem med Smerte,
Skjallden af dit Skjød udsprang;
I de gamle Heltedage
Gjennem Dig han har sin Rod,
Sands for Sæug og Syn for Sage
Fik han med ditt Adelsblod.

Dog, det vilde lidt ham gavnet,
Harde som et Hjertesud
Du ei from med Adelsnavnet
Gjemt den gamle Tro paa Gud,
Troee paa Ham, som fra Guds Throne
Kom til Jord og sank i Grav,
For vor Vanart at udsone,
Skjænke os Sit Adelskab.

Foer jeg vild i Ungdoms Dage,
Vild fra Gud og fra Hans Ord,
Foer jeg vild med Asa-Brage,
Fandt jeg seent mit Frelzers Spor,
Skjøndt der for min Vugge sjuuget
Var saamangen Psalme sød,
Hvad! om da jeg var udsprunget
Af en vantro Moders Skjød!

Enc dog Du vilst ei tage
Takken for min Troee paa Gud,
Du Din Arv i onde Dage
Redded som en Præstebrud,
Derfor vil i Chor vi love
Gud, som gav i ægte Stand
Ham, der nu mon salig sove,
Mig til Fader, Dig til Mand!

Moder! fra Dit Enkesæde
Flytter jeg da nu min Stav,
Takkesangen vil jeg kvæde
Over gamle Grundtvigs Grav;

Kvædinger

Den mod Himlen sig skal svinge,
Hvor han nu forklaret staaer,
Over Haven skal den klinge
Ind i gamle Præstegaard.

Der Du bygged, ædle Kvinde!
Med Din Præst saamangen Dag,
Medens end de vakke Linde
Løfted kjækt sig over Tag,
Der Du bar mig under Hjerte
Som en christen Præstebrod,
Der Du fødte mig med Smerte,
Som til Verden saa til Gud.

Rige kun paa Troens Skatte,
Fattige paa Sølv og Guld,
I til Gud og Bogen satte
Eders hele Sønnekuld;
Trende alt paa Gulvet ginge,
Sadde og ved Skolebord;
Verdslig talt var Haabet ringe,
Kvinde! men Din Troe var stor.

Det var i den Præstebolig,
Under Lind med Ruder smaa,
Under Moderhertet rolig
Og usynlig end jeg laae,
Der var Gilde, der var Gjæster,
Der og over bredden Bord,
Alt for Bispen mellem Præster,
Faldt om mig det første Ord¹.

Spottesfuglen tog til Orde:
»Det betvivles vel omsonst,
»Hvis en Søn det skulde vord,
»Er han født til boglig Konst,
»Ikke sandt, han er den Fjerde,
»Moderhertet ham vel glad
»Tæller alt iblandt de Lærde,
»Fuldt er Lykkens Kløverblad.«

¹ Den 10. August 1783 holdt Biskop Halle Visitats i Udby Præstegaard.